

Προσφυγή της Siderúrgica Aristrain Madrid SL κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Απριλίου 1994

(Υπόθεση T-156/94)

(94/C 146/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η εταιρεία Siderúrgica Aristrain Madrid SL, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους του δικηγορικού γραφείου Cuatrecasas, Antonio Creus, Xavier Ruiz και José Ramón García-Gallardo, δικηγόρους Βαρκελώνης και Burgos, με τόπο επιδόσεων το δικηγορικό γραφείο Cuatrecasas, Avenue d'Auderghem, n° 78, Βρυξέλλες, άσκησε στις 16 Απριλίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρη, πλήρως ή εν μέρει, την απόφαση (94) 321 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, καθόσον αφορά τη Siderúrgica Aristrain Madrid SL·
- επικουρικά, να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Siderúrgica Aristrain Madrid SL, βάσει του άρθρου 4 της προαναφερόμενης απόφασης, σε περίπτωση που η απόφαση αυτή κριθεί πλήρως ή εν μέρει έγκυρη·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στην Siderúrgica Aristrain Madrid SL το σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων και τόκων που προκύπτουν από την εγγύηση ή την ενδεχόμενη πληρωμή του συνόλου ή μέρους του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στην Siderúrgica Aristrain Madrid SL το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία που προηγήθηκε της προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα επιχείρηση, μία από τους αποδέκτες της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Φεβρουαρίου 1994 περί συγκεκριμένων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών μεταξύ Ευρωπαίων παραγωγών σιδηροδοκών, προσβάλλει την εν λόγω απόφαση, κατά το μέτρο που της καταλογίζεται ότι, επί σειρά ετών, μετείχε σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που θεωρούνται αντίθετες προς το άρθρο 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος να κριθεί από αμερόληπτο δικαστήριο. Κατά τη γνώμη της, το άρθρο 6 της ευρωπαϊκής συμβάσεως για τα δικαιώματα του ανθρώπου παρεμποδίζει την εκ μέρους της ίδιας αρχής, εν προκειμένω της Επιτροπής, διεξαγωγή των ανακρίσεων και την έκδοση αποφάσεων σε τομείς που επισύρουν κυρώσεις οιοσδήποτε ποινικές.

Η προσβαλλόμενη απόφαση παραγνωρίζει επίσης τα δικαιώματα της υπερασπίσεως, καθόσον δεν ορίζει με ακριβείς όρους ούτε την παράβαση ούτε τις αιτιάσεις τις σχετικές με την παράβαση αυτή.

Εξάλλου, η Επιτροπή παρέβη τη συνθήκη ΕΚΑΧ εφαρμόζοντας τις διατάξεις της περί ανταγωνισμού υπό την οπτική που συνήθως εφαρμόζει τις διατάξεις της συνθήκης της Ρώμης στον ίδιο τομέα, διατάξεις οι οποίες θεσπίστηκαν για να ρυθμίζουν τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων σε αγορές ανοικτές, ελεύθερες και πλήρως ανταγωνιστικές, πράγμα που ουδόλως συμβαίνει στον τομέα της ΕΚΑΧ, όπου υπάρχει σε σημαντικό βαθμό παρεμβατισμός.

Υπάρχει επίσης, στην περίπτωση της αποφάσεως, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Πράγματι, η προσβαλλόμενη απόφαση μεταχειρίζεται κατά τον ίδιο τρόπο τις επιχειρήσεις που ανήκουν στην Eurofer και την Aristrain, η οποία δεν ανήκει στον όμιλο αυτό. Από την ίδια αυτή παράγραφο προκύπτει επίσης η ευνοϊκή μεταχείριση της οποίας έτυχαν οι επιχειρήσεις που ανήκουν στην Eurofer/Σκανδιναβία. Τέλος, η απόφαση αγνοεί πλήρως την κατάσταση της προσφεύγουσας ως ιδιωτικής επιχείρησης, η οποία δεν έλαβε καμία κρατική ενίσχυση ή επιδότηση.

Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι, η απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε το άρθρο 65 για να ασκήσει πίεση στους παραγωγούς να οργανώσουν κοινοπραξία, αντί να το πράξει προσηκόντως μέσω των μηχανισμών που προβλέπει το άρθρο 58 της συνθήκης.

Τέλος, η προσφεύγουσα διακρίνει κατάφωρη παραβίαση της αρχής του πραγματικού δικαστικού ελέγχου στον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή προσπάθησε να αποθαρρύνει την πρόσβαση της Aristrain στο Πρωτοδικείο, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τονίζει ότι, σε περίπτωση που η προσφεύγουσα προσβάλει την απόφαση, θα πρέπει να αντιμετωπίσει, από τη στιγμή που η δικαστική απόφαση καταστεί οριστική, την καταβολή υψηλότερων τόκων από αυτούς που θα κατέβαλλε αν δεν είχε προσβάλει την απόφαση.

Προσφυγή της Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 1994

(Υπόθεση T-157/94)

(94/C 146/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Empresa Nacional Siderúrgica SA (Ensidesa), εκπροσωπούμενη από τους Santiago Martínez Lage και Jaime Pérez-Bustamante Köster, δικηγόρους Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31 Grand-Rue, άσκησε, στις 18 Απριλίου 1994, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρα, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1 και 4 της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C(94) 321 της 16ης Φεβρουαρίου 1994 κατά το μέτρο που αυτά θίγουν την Ensidesa,